

INSEMNAȚI

In pragul primăverii

Este cu neputință să surprinzi clipa în care sosește primăvara. Chiar de ai sta la pîndă, chiar de i-ai urmărit semnele vestitoare pas cu pas, tot n-ai putea spune: uite, în ziua sau în noaptea asta, la ora cutare a venit primăvara.

VEACUL NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XII Nr. 12 VINERI 23 MARTIE 1956 4 PAGINI, 25 BANI

Cultura sovietică în cel de al 6-lea cincinal

Cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S. a trasat un mare program de dezvoltare continuă a economiei naționale și a culturii Uniunii Sovietice, precum și de ridicare a bunei stări a populației.

A. G. ŢUKANOVA locuitor al ministrului Culturii al R.S.F.S.R.

În legătură cu împlinirea sarcinii de a se trece la învățământul general mediu politehnic, se prevede o vastă activitate pentru întărirea bazei materiale și didactice a școlilor.

Clădirea cinematografului „Gorki” din Magnitogorsk

În Uniunea Sovietică există o rețea foarte întinsă de școli speciale, de școli medii tehnice și de școli care pregătesc specialiști pentru diferite ramuri ale economiei naționale și ale culturii cu calificare medie.

Liubov Kosmodemianskaia

Înainte de a cunoaște moarte din mîntea părintelui. Dar gîndul că copilul său a fost asasinat, că a fost chinuit, schingiuit...

Îndelung, că a văzut ștreangul, i-a simțit asprimea și răceala în jurul gîtului lui firav, gîtului lui tînar a cărui amintire grațioasă te înduioșează, e un gînd care poate să stîrnească în mîntea unui părinte un dezecilibru cumplit.

Și Șura, după ce a luptat eroic, a murit eroic. A murit pe pămîntul nemesc, cu patru zile înainte de încheierea armistițiului.

Liubov Kosmodemianskaia a rămas singură. A rămas numai cu toți ceilalți copii ai lumii care o iubesc, care îi scriu, care îi cer sfaturi, care încearcă să-i încălțeze singurătatea cu glasul lor, cu scrisul lor, cu nevoala lor de viață.

Spre inima Antarctidei

Oamenii de știință sovietici s-au așezat pe o bază pentru cercetări științifice pe scară largă. Acum au început pregătirea...

PUTEREA VIETII

De un timp încoace, au început să viziteze foarte des uzina din Leningrad delegații de peste hotare. Stînt fel de fel de oameni: pe englezi îi caracterizează gravitatea, pe italieni, dimpotrivă, însușirea, temperamentalul viu...

În studiourile postului de radio din Leningrad, are loc emisiunea pentru Antarctica. La microfon se află familia lui Pavel Kondratevici Senko, șeful detașamentului geografic al expediției din Antarctica.

De un timp încoace, au început să viziteze foarte des uzina din Leningrad delegații de peste hotare. Stînt fel de fel de oameni: pe englezi îi caracterizează gravitatea, pe italieni, dimpotrivă, însușirea, temperamentalul viu...

De un timp încoace, au început să viziteze foarte des uzina din Leningrad delegații de peste hotare. Stînt fel de fel de oameni: pe englezi îi caracterizează gravitatea, pe italieni, dimpotrivă, însușirea, temperamentalul viu...

De un timp încoace, au început să viziteze foarte des uzina din Leningrad delegații de peste hotare. Stînt fel de fel de oameni: pe englezi îi caracterizează gravitatea, pe italieni, dimpotrivă, însușirea, temperamentalul viu...

Chipuri de oameni sovietici

Înainte de a cunoaște moarte din mîntea părintelui. Dar gîndul că copilul său a fost asasinat, că a fost chinuit, schingiuit...

Îndelung, că a văzut ștreangul, i-a simțit asprimea și răceala în jurul gîtului lui firav, gîtului lui tînar a cărui amintire grațioasă te înduioșează, e un gînd care poate să stîrnească în mîntea unui părinte un dezecilibru cumplit.

Și Șura, după ce a luptat eroic, a murit eroic. A murit pe pămîntul nemesc, cu patru zile înainte de încheierea armistițiului.

Liubov Kosmodemianskaia a rămas singură. A rămas numai cu toți ceilalți copii ai lumii care o iubesc, care îi scriu, care îi cer sfaturi, care încearcă să-i încălțeze singurătatea cu glasul lor, cu scrisul lor, cu nevoala lor de viață.

Se produc turbine uriașe de mare presiune necesare noulor hidrocentrale

LITERATURĂ-ARTĂ-STIINȚĂ

In vizită la Mihail Sadoveanu

LEV KASSIL

Pe acest vestit scriitor român l-am văzut pentru prima oară anul trecut, în Sala Coloanelor din Moscova, la tribuna celui de al II-lea Congres al scriitorilor sovietici.

Și clipa aceea mi-a rămas în minte atâta timp, venind nu de mult în România ca membru al delegației sovietice de oameni de cultură, am aflat de la poetul-academician Mihail Beniuc că Mihail Sadoveanu mă poartă la el acasă.

În aceeași zi, Beniuc și cu mine ne-am dus la cel mai iubit și mai popular scriitor al poporului român.

Ne-a întâmpinat soția lui Mihail Sadoveanu, femeie cu înfățișare înțeleasă și foarte afabilă, care din cea dintâi clipă a știut să împărtășească atmosfera de inevitabilă oficialitate ce-l cuprindea pe așteptate care vine întâi din vizită la casa unui om celebru. Soția scriitorului vorbea bine rusește. Am aflat de la ea că pe Mihail Sadoveanu îl interesează ceva a nume din cunoașterea roșită de mine la congresul scriitorilor și că dorea să mă cunoască mai îndeaproape.

În acest moment intră în odaie Sadoveanu.

La el totul e masiv, de dimensiuni mari, totul e plin de o forță lăuntrică sigură și calmă, totul corespunde imaginii pe care și-a făcut-o cititorul despre felul cum trebuie să fie autorul celor peste o sută de cărți, omul care duce o muncă neobișnuită de arduă, și e plin de o neastâmpărată sete de creație. Salutându-mă vesel, Sadoveanu dete mână și cu tovarășul meu, apoi trece fără grabă dar în același timp nu știu cum ușor de tot spre o fotoliu, îl trase lângă divanul pe care ședea soția lui și intră numaidecât în discuție, în așa chip, ca și cum s-ar fi găsit de multă vreme printre noi. Are o voce liniștită, roșește cuvintele rar, oprindu-se din când în când, pentru a dovedi că și el se traduce în limba rusă cuvintele spuse.

— Mi-a rămas în minte dispută dumneaovoastră de la congres... El cum a fost? După aceea v-a înțeles? — mă întreabă Sadoveanu, privindu-mă vesel. Și pe fața lui mare care amintea de portretele înaltilor demnitari de la curtea Ekaterinei, se ținea deodată, cu istețenie făcându-se, ochii aceluia pătrunzător și ageri ochii pe care apoi i-am văzut desori la țărâni bătrâni din satele românești. Din clipă ceada Sadoveanu a început să mă fie pentru mine autor abstract și adesea uitator prin fecunditatea sa nesecată, ca un scriitor

o multime de romane, povestiri, legende în care acționau oameni cu destine eroice și cu puternice caracteristici romantice, trădători simpli, dezmoșteniți, sufoași de nevoi, dar care nu și-au pierdut demnitatea umană. În fața mea, era un adevărat erou din vremea, care făurise cu minile sale mari și puternice un lucru gigantic, era maestrul neobosit care de mai bine de jumătate de veac minuește materialul acesta de pref care e cuvântul omenească.

— I-am povestit lui Sadoveanu de editurile de masă ale cărților sale, tipărite pentru micii cititori sovietici în tiraje de sute de mii de exemplare. Am început să discutăm despre dificultățile traducerii cărții nu todeauna se imprimă în limbă română, neobișnuit de vite, cu structura și lăuntrică altă de înțelegere cu mizola brodată și cu amănunțite desene originale ale limbii române, despre armonia și răsucelul vast al frazei românești în care multe cuvinte au păstrat rezonanță severă a limbii latine. Am zis în glumă că, la sosirea mea în u-lele țării, sint nevoi să las la o parte aproape toate ocaziile și că atunci necunoscuta limbă străină pare, pentru urechea rusească, intrucitua strimțată în rezonanță ei, lucru ce nu se întâmplă însă cu limba română.

— Și aici, Sadoveanu, ca un meșter munit, îndrăgostit de materialul său ca un artist care stăpânește în întregime toate nuanțele graiului matern a început să ne dea pildă amănunțite, spirituale, de înregistrări verbale în limbă română, cănd, poloneză, imprăștiind în fața noastră un lezar, de noaptea, procerbe, locuțiuni, glume populare, zicale...

Am început să discutăm despre literatura sovietică. Sadoveanu m-a întrebat despre activitatea scriitorilor sovietici pentru copii, chestiune care îl interesa îndeaproape. A venit vorba de cărțile mele scrise pe teme de material documentar, și despre eroii lor — înfruntătorii Kolia Dmitriev și pionierul partizan Volodia Dubinin. Și, firește, am fost adinec emoționat când în casa celui mai mare scriitor al României au răsunat numele „Jilior mezinii” ai patriei noastre care și-au găsit aici prietenii afli de atenți.

— Mi-e foarte drag Gaidar al dumneaovoastră — a spus deodată Mihail Sadoveanu — E un talent curat, un su-

net adinec. A simțit admirabil eroicul, despre care a știut să vorbească simplu, modest. Acesta este, fără îndoială, nu numai un bun scriitor pentru copii, ci și un artist al unei școli minunate, deosebite, puțin cam romantice, dar scrârlor și, în același timp, un puternic realist. Îi citesc todeauna cu plăcere și cu emoție.

— Și repetă încet și gânditor: — Gaidar... — parcă voind să asculte, respectuos și atent, sunetele numelui care lui este atât de drag.

Începu apoi să vorbească despre caracterul puternic, eroic, pe care cititorul de azi îl caută în cărți. Cu glas scăzut, fără umbră de afectare, ne-a povestit cu multă duioșie despre bărbăția și eroismul de care au dat dovadă soldații români în lupta înecărită cu turcii și dincolo de fiecare cuvânt al lui se simțea că de curând, că și neobosită li este memoria, că de nemărginită este admirația lui pentru vitejia poporului, că de via și însprădat este puternica lui imaginație.

Temându-mă să nu-mi obosesc am fiționat care făsesse, nu de mult, bolnav, m-am pregătit de plecare. La despărțire, ne-am dat unul altuia sărăci și ea am omisit în dar o minunată ediție a romanului „Mitrea Cocon”, cu excelente ilustrații pline de temperament și profunză dramatică, făcute de pictorul Baba, și ca un autograf plin de prietenie al autorului.

Cartea pe care mi-o dădău Mihail Sadoveanu e pe masa mea de lucru. Într-o filă e scris: „Am văzut, ca amintire, petele de transpirație și de glădie ale dinăc pe care nu le-au dăruit la plecare monștrii din București, când poartăsem spre patrie. Florile înfrunzite monștrii între paginile cărții celui mai bătrân scriitor — Mihail Sadoveanu — sint o îmbinare simbolică ce îmi va aminti mereu de România cea nouă.”

MIHAIL DUDIN

Bătrînul fort

Fostește un ienupăr pe podis, și pinii, roși de vinătă arsură. Pe fortul vechi crescut-a zmeuris, și mușchi verzuți pătrunde-n ambrazură.

Stufoase ierburii poartă pe grumaz, dar sub rugini sleită-i e movila. Și doarme fortul vechi ca un viteaz din basmul cu Ruslan și cu Ludmila.

Cît plouă, halde-n el, vom aștepta!

În susur apa prin beton răzbate, și-i rugăne-ntr-una zăua grea. De fierăști în piatră ferecate.

Ca niște-artere groase, din tavan se-nnoaie-ncet traversele rebele. Bătrînul fort, dădva, ca un titan ne-a apărut pămîntu-n clipe grele.

Valea troiță! Fumul de obuz! Plăze că locu-i va schimba-n

cărbune.

Acum, deasupra-i croncane, ursuz, un singur corb, în zbor spre soare-apune.

În românește de C. MIHAIL

Un mare pictor rus

Cazacu Kazma Zaporojjev. Pictură de V. I. Surikov.

ția picturii. „Nu înțeleg acțiunile anumitor personalități istorice, fără popor, fără multime — spunea Surikov. — Trebuie să scoți aceste personalități în stradă”. Și iată personajele sale „în stradă”. Poporul, multimea peștrii, multicoloră, a poporului care, umplîndu-l pe case joase, s-a adunat în această dimineață de iarnă pentru a conduce pe boieroarea Morozova, adeptă a sectei răscoicilor. Acest curent religios, care în secolul XVII răspîndea așa numita „credință veche”, era legat de mișcarea populară, deoarece, introducînd „credința nouă”, stătu intensificarea în același timp și asuprirea poporului. Nu era deci întâmplător faptul că Surikov s-a oprit în alegerea personajului central al tabloului său asupra boieroarei Morozova, pe care forța neîmplînzită a spiritului a legat-o, împotriva originii ei boierești, de poporul ce suferea și care, ca și ea, era în stare să săvîrșască acte de eroism.

Cele mai dificile probleme de compoziție și culoare au fost rezolvate aici cu o simplitate și cu o măiestrie nimitoare. Puterea acestei măiestrii a dat viață, pe pînă, unei multimi peștrite, făcînd-o să freacă și să poată povesti fără greutate istoria vieții fiercări om înțepenit în mijlocul multimii, zguduit de spectacolul acesta tragic...

Dacă în „Dimineața execuției strelișilor” în „Boieroarea Morozova” poporul trăiește cu sensibilitate și cu încordare evenimentul, în alte două remarcabile opere ale lui Surikov, „Ermaș cucește Siberia” și „Trecerea lui Suvorov peste Alpi, în 1799”, vedem poporul în acțiune. Nu suficient, și sacrificiile poporului, ci eroismul și vitejia lui — iată ce exprimă cu mare forță artistică, specifică lui Surikov, aceste tablouri epice care înfățișează faptele de vitejie ale poporului rus.

Puterea de expresie artistică a operelor lui Surikov, înțelegerea lui a dîmă pentru esența faptelor istorice din trecut — sint rezultatul unei munci sărutoare, aprofundate. Când te cunoști de creația lui Surikov, te uimește numărul uriaș de studii pregătitoare, de schițe și desene care însoțesc, ca o caravană, fiecare dintre marile tablouri ale acestui maestru atît de exigent. Credincios celor mai bune tradiții ale picturii realiste ruse, Surikov a studiat monumentele culturale din epoca înfățișată, locul acțiunii alege pentru tablourile lui, executînd neobosit sute, mii de schițe după natură. „Să vezi înșuși, să simți tu înșuși, să pipăi tot ce ai vrea să pictezi”, aceasta e devisa pe care și-a ales-o pictorul. Și iată că, adunînd material pentru tabloul „Ermaș cucește Siberia”, pictorul face o călătore-

Cînd vorbești despre arta plastică ce înfrunchează sentimente profunde și plină de idelle mari ale poporului, — în cel mai înțeles al acestui cuvînt — alături de capodoperele lui Rembrandt, Goya, Velasquez și Repin așezi numaidecît pînzele monumentale ale lui Vasili Surikov.

Sînt numai șase picturi. Și cifra asta poate părea mică, dacă s-ar lua în considerație faptul că Surikov, care a murit la 63 de ani, era neobișnuit de harnic, un artist care și închinase viața numai picturii. Dar cu cît privim mai atent tablourile lui, cu atît mai necuprînsă se pare lumea imaginilor create de penelul marelui artist.

Formulînd sarcina, grea dar îmbietoare, ce se afla în fața artiștilor care se adresa trecutul poporului rus, Pușkin scrisese că această sarcină este

La școala cinematografilor sovietice

ION BOSTAN

regizor laureat al Premiului de Stat

În vara anului 1908 operatorul străin von Eino făcea prima filmare „după natură” în țara noastră. Materialul filmat a fost trimis la Paris și dezvoltat în laboratoarele firmei Pathe-Freres, în anii 1911 și 1912 se fac altele filmări documentare în țara noastră — de data aceasta de către un român, I. Theodorescu, care realizează subiecte de jurnal cu următoarele titluri caracteristice: „Din Duchina de grăie, înfrunzirea unui „Oficiu național cinematografic” în anul 1936 a făcut ca filmul documentar de la noi să devină și mai mult un mijloc de propagandă pus în slujba guvernului reacționar care se perindau la cirna țării.

Eliberarea patriei noastre de sub stăpînire fascistă a însemnat și pentru cinematografia noastră începutul unei ere noi, luminoase. Pentru prima dată în istoria filmului românesc, cronica cinematografică, operatorul înarmat cu aparatul de filmat, a putut să-și îndrepte obiectivul spre realitatea vieții... Iar omul a devenit eroul principal al filmelor noastre documentare. Sarcini noi, sarcini mărețe s-au ridicat în fața noastră. Poporul eliberat de sub jugul fascist începea o luptă hotărîtoare pentru o viață nouă. Cinematograful trebuia să ogîndască lupta poporului, trebuia să contribuie la biruința celor mulți.

O adevărată revelație au fost pentru noi, în zilele acelea, primele jurnale și filme documentare sovietice, venite în țară vizionînd filmele sovietice, studîndu-le cu atenție, am făcut și noi primii pași pe nou drum care se deschidea înaintea noastră.

În 1945 l-am cunoscut pe regizorul sovietic A. Blioh. Purta uniformă militară și era în trecere prin București. Totuși venise printre noi, invită la discutarea unui scenariu de film documentar, care trebuia să servească drept bază pentru un mare reportaj despre țara noastră.

Scenariul nu era lipsit de unele calități, cu toate că o bună parte din el era consacrat peisajelor și monumentelor istorice. Regizorul A. Blioh ne-a explicat că sint bune și interesante și peisajele și monumentele istorice, dar că, într-un film ca acela pe care vroiam să-l realizăm, accentul trebuie să cadă pe om, pe munca lui creatoro. Ascultam cu neașă cuvințele lui, și înțelegam tot mai bine că menirea noastră este în primul rînd să fim cetățeni conștienți ai patriei noastre, să fim combativi.

În anul următor, 1946, o echipă de cinești sovietici, condusă de regizorul V. Belevaev, laureat al Premiului Stalin, a realizat filmul documentar „România”. Am lucrat un timp în o ceașă echipă în calitate de asistent de regie și am avut multe de învățat, de data aceasta chiar pe teren. În primul rînd, m-a impresionat felul cum se făceau filmările din punctul de vedere al raporturilor operatorilor cu oamenii care urmau să fie filmați. Operatorii sovietici se îngrăbeau în primul rînd de stabilirea unei relații de apropiere, a unor relații pline de prietenie și căldură cu oamenii care intrau în cîmpul aparatului de filmat.

— Tehnica necesară unei filmări — a-

paratul de filmat, reflectoarele, căruciorul etc. — produce asupra aceluia care trebuie filmat un efect de intimidare, ba chiar de timorare. Numai o comportare simplă, prietenoasă, a operatorului poate să atenueze și chiar să anihileze acest efect nedorit.

Mai tirziu, am căutat întotdeauna să aplic metoda operatorilor sovietici, iar atunci cînd am știut să mă apropiu de oamenii pe care îi filmam, rezultatele erau întotdeauna pozitive. Mai mult decît atîi, mulți dintre eroii filmelor mele — minei din Baia Mare, colectivități din satul Cărașari Vechi de pe întinsul Bărăganului, tineri artiști din echipele de jocuri din toate colunțile țării pe care i-am filmat pentru filmul „Clocitria”, și alții alții — mi-au rămas prieteni buni pentru todeauna.

În țara noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Amintirea acelor zile depărtate mi-a revenit atunci cînd m-am adresat operatorului sovietic I. Besarabov, rugîndu-l să ne împărtășească experiența lui în domeniul filmării în culori. Porneam la realizarea primului film documentar în culori cu un operator român. În fața noastră veneau și alături de cinești din aite țări. Dar, de cele mai multe ori, aceștia erau meseriași plăși, care nu numai că nu-și împărtășeau experiența tehnicienilor români, dar căutau chiar să-i deruteze, să-i învețe greșit.

Mensikov la Berezovo.

de „Învia veacul trecut, în tot adevărul lui”. Pentru autorul lui „Boris Godunov” și al romanului „Fata căpitaniului”, „veacul trecut” prezenta înțelesuri numai în măsura în care îngăduia posibilitatea înțelegerii, prin el, a destinului uman și a destinului poporului. Zgîrnăvirea destinului popular a devenit hotărîtoare pentru creația lui Surikov, chiar de la primii săi pași în artă.

În piața străveche de lângă biserică Vasili Blajenii stau streliști, care au alcătuit armata rusă pînă la reforma lui Petru I. În cămăși albe, cu lumii-nări de înmormîntare strîbne în pumni, ei își așteaptă execuția, adică tristul rezultat al răscoalei acestor oameni, stînjeții în interesele lor de țară Rusiei... Se scurg ultimele clipe dinaintea execuției, dar în fața noastră stau niște oameni nesupuși, neînfricați, Strelițul voinic, cu barbă roșcovană, înfățișat în primul plan, al cărui chip e plin de minie și de forță neîmplînzită, reprezintă parcă expresia vie a însuși spiritului de libertate.

„Dimineața execuției strelișilor”, așa se numește acest prim tablou istoric al lui Surikov, pictat în 1881, în care înmormîntare strîbne în pumni, ei își așteaptă execuția, adică tristul rezultat al răscoalei acestor oameni, stînjeții în interesele lor de țară Rusiei... Se scurg ultimele clipe dinaintea execuției, dar în fața noastră stau niște oameni nesupuși, neînfricați, Strelițul voinic, cu barbă roșcovană, înfățișat în primul plan, al cărui chip e plin de minie și de forță neîmplînzită, reprezintă parcă expresia vie a însuși spiritului de libertate.

Puternice pasiuni omenestii zgîrnăvește și tabloul „Mensikov la Berezovo”. Ieșit din popor și devenit datorită firii sale neobișnuit de înzestrate, cel mai apropiat sfetnic al lui Petru I, Mensikov a fost înfățișat de pictor în surghin, în mijlocul familiilor sale, cufundat în gînduri grele. Dar, deși această creație exprimă cu forță pur shakespeariană un ansamblu de cufetări despre destinul omenească, totuși nu ea este cea care a determinat caracterul tendințelor ulterioare în crea-

rie obositoare și îndelungată prin Siberia. Străbîntul întregului drum al lui Ermaș, Surikov a trecut călare prin „pustiul adevărat”, peste trei mii de verște, iar multe verște le-a străbătut pe jos...

În 1897, voind să picteze tabloul „Trecerea lui Suvorov peste Alpi”, el pleacă în Elveția. În gîrul aspru de pe piscurile munților Alpi, pictorul studiază amănunțit relieful dealurilor muntoase. Dar acesta nu i-a fost deajuns. Neînfricații ostași ai lui Suvorov trebuiau înfățișați în clipa cînd, riscîndu-și viața, se cățărau pe stîncile abrupte și înghețate. Și pictorul, îmbrăcîndu-se în uniforma de soldat al lui Suvorov, străbate și el drumul bătut odinioară de vestitul conducător de ostași.

Surikov a rămas credincios temei sale preferate, pînă la sfîrșitul vieții. Ultimul său tablou monumental, care a cuprins, ca printr-un miracol, întreaga largime mării

O inițiativă valoroasă

Cu câteva luni în urmă comisia A.R.L.U.S. de la Complexul C.F.R.-Oradea își propune să folosească o nouă formă de muncă pentru a contribui la o mai largă răspândire a metodelor de lucru sovietice în domeniul transportului feroviar.

VASILE SABAU
membru în biroul Consiliului regional A.R.L.U.S.-Oradea

prinderea „Infrățirea”, de pild, a fost inițiativă valoroasă care a dus la creșterea activității și cercurile de studiu a metodelor sovietice, organizate în secțiile turnătorie, foraj, atelier mecanic, salubritate și întreținere.

Cu bune rezultate au început să se desfășoare activitatea și cercurile de studiu a metodelor sovietice „Haia Lifschitz”. În urma prezentării metodei inginerului Kovalov, s-a și trecut la studierea și cronometrarea celor mai bune mișcări executate de muncitorii frunțași Margareta Armaș, Ladislav Hanțai și Iuliana Deji — în scopul întocmirii instructajului practic. La aceste cercuri se va studia de asemenea, posibilitatea organizării unei noi brigăzi complexe de inovatori, după exemplul celor inițiate de șeful de brigadă sovietic V. S. Kuznetsov.

Propunându-și să inițieze pe muncitorii asupra procedurilor tehnice sovietice adecvate specificului producției, cercurile de studiu a metodelor sovietice ajută la rezolvarea acelor probleme care preocupă colectivele întreprinderilor. În această perioadă când în fiecare loc de muncă se desfășoară o luptă entuziastă pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al partidului nostru. Prin caracterul lor de masă, aceste cercuri sunt menite să înarmeze pe muncitorii cu experiența înaintaților sovietici, să contribuie la introducerea tehnicii noi în producție, la creșterea cantității și productivității muncii și la reducerea prețului de cost al produselor.

Experiența activității primelor cercuri de studiu a metodelor sovietice din orașul Oradea a ajutat consiliul regional să desprindă unele concluzii utile pe baza cărora se vor putea elabora măsuri de îmbunătățire a muncii acestora.

Trebuie arătat în primul rând că în activitatea de pînă acum a acestor cercuri se resimte lipsa unor exemplificări practice, care să ducă la o mai deplină înțelegere a procedurilor tehnice prezentate în cuprinsul referatelor. Desigur, că acest lucru nu e greu de înfăptuit. În fiecare întreprindere există condiții pentru organizarea unor demonstrații practice ori a schimburilor de experiență, cu ajutorul muncitorilor care folosesc cu bune rezultate metodele sovietice.

Pe de altă parte, considerăm că activitatea cercurilor poate fi dezvoltată, îmbogățită. Organizatorii cercurilor au îndatorirea să cerceteze cu atenție documentația tehnică sovietică și presa sovietică de specialitate, pentru a fi permanent în curent cu noile realizări ale științei și tehnicii sovietice și să poată adapta aceste proceduri cerințelor specifice întreprinderii.

Ținînd seama de faptul că sectorul agricol ocupă un loc important în economia regiunii noastre, va trebui să acordăm deosebită atenție organizării unor cercuri de studiu a metodelor agricole sovietice în gospodăriile agricole colective și de stat, în S.M.T.-uri și la sate. În această direcție, primii pași au fost înfăptuiți. În comuna Mocrea, Apateu, Tîrnova — din raionul Ineu au luat ființă de curînd asemenea cercuri, conduse de ingineri agronomi și zootehnicieni și de tehnicieni de la punctele agricole. La aceste cercuri, frecventate de țărani muncitori cu gospodărie individuală ori membri ai întovăririlor agricole, se studiază broșuri ce împărtășesc experiența tehnicii sovietice în domeniul culturii porumbului și vii de vie, în domeniul creșterii păsărilor ș.a.

Considerăm cercurile de studiu a metodelor sovietice un sprijin prețios în acțiunea de popularizare a experienței și metodelor înaintate sovietice. De aceea, consiliul nostru regional a hotărît să se ocupe cu grijă de răspîndirea acestei noi forme de muncă în tot mai multe întreprinderi și sale de pe cuprinsul regiunii Oradea.

Inițiativa a fost îmbrățișată și de alte comisi din uzinele, fabricile și cooperativele de producție meșteșugărească ale orașului Oradea. La întreprinderea „Infrățirea”, de pild, a fost inițiativă valoroasă care a dus la creșterea activității și cercurile de studiu a metodelor sovietice, organizate în secțiile turnătorie, foraj, atelier mecanic, salubritate și întreținere.

Cu bune rezultate au început să se desfășoare activitatea și cercurile de studiu a metodelor sovietice „Haia Lifschitz”. În urma prezentării metodei inginerului Kovalov, s-a și trecut la studierea și cronometrarea celor mai bune mișcări executate de muncitorii frunțași Margareta Armaș, Ladislav Hanțai și Iuliana Deji — în scopul întocmirii instructajului practic. La aceste cercuri se va studia de asemenea, posibilitatea organizării unei noi brigăzi complexe de inovatori, după exemplul celor inițiate de șeful de brigadă sovietic V. S. Kuznetsov.

Propunându-și să inițieze pe muncitorii asupra procedurilor tehnice sovietice adecvate specificului producției, cercurile de studiu a metodelor sovietice ajută la rezolvarea acelor probleme care preocupă colectivele întreprinderilor. În această perioadă când în fiecare loc de muncă se desfășoară o luptă entuziastă pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al partidului nostru. Prin caracterul lor de masă, aceste cercuri sunt menite să înarmeze pe muncitorii cu experiența înaintaților sovietici, să contribuie la introducerea tehnicii noi în producție, la creșterea cantității și productivității muncii și la reducerea prețului de cost al produselor.

Experiența activității primelor cercuri de studiu a metodelor sovietice din orașul Oradea a ajutat consiliul regional să desprindă unele concluzii utile pe baza cărora se vor putea elabora măsuri de îmbunătățire a muncii acestora.

Trebuie arătat în primul rând că în activitatea de pînă acum a acestor cercuri se resimte lipsa unor exemplificări practice, care să ducă la o mai deplină înțelegere a procedurilor tehnice prezentate în cuprinsul referatelor. Desigur, că acest lucru nu e greu de înfăptuit. În fiecare întreprindere există condiții pentru organizarea unor demonstrații practice ori a schimburilor de experiență, cu ajutorul muncitorilor care folosesc cu bune rezultate metodele sovietice.

Pe de altă parte, considerăm că activitatea cercurilor poate fi dezvoltată, îmbogățită. Organizatorii cercurilor au îndatorirea să cerceteze cu atenție documentația tehnică sovietică și presa sovietică de specialitate, pentru a fi permanent în curent cu noile realizări ale științei și tehnicii sovietice și să poată adapta aceste proceduri cerințelor specifice întreprinderii.

Ținînd seama de faptul că sectorul agricol ocupă un loc important în economia regiunii noastre, va trebui să acordăm deosebită atenție organizării unor cercuri de studiu a metodelor agricole sovietice în gospodăriile agricole colective și de stat, în S.M.T.-uri și la sate. În această direcție, primii pași au fost înfăptuiți. În comuna Mocrea, Apateu, Tîrnova — din raionul Ineu au luat ființă de curînd asemenea cercuri, conduse de ingineri agronomi și zootehnicieni și de tehnicieni de la punctele agricole. La aceste cercuri, frecventate de țărani muncitori cu gospodărie individuală ori membri ai întovăririlor agricole, se studiază broșuri ce împărtășesc experiența tehnicii sovietice în domeniul culturii porumbului și vii de vie, în domeniul creșterii păsărilor ș.a.

Pe cîmpiile Ucrainei

Noaptea mai e ger, iar unorii blănițele viforîne, însă vremea își urmează cursul. Se simte din ce în ce mai mult apropierea primăverii. Sub razele soarelui cald, începe a se topi zăpada, iar spre amiază cîmpurile strălucesc în verdele înfloririi primăverii.

În aceste zile din pragul primăverii, lucrătorii S.M.T.-urilor și sovhozurilor din Ucraina, însoții de istoricele hotărîri ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., fac ultimele pregătiri pentru ieșirea la cîmp și cauză rezerve suplimentare pentru ridicarea productivității culturilor agricole.

Încă din ianuarie, la adunările colhoznicilor, ale lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri, la consfățuirile raionale, regionale și republicane, agricultorii frunțași din Ucraina și-au luat însemnate angajamente privitoare la mărirea producției agricole. Aceste angajamente sînt în seama de condițiile concrete și de posibilitățile fiecărui colhoz, sovhoz și S.M.T. În numele lucrătorilor din Ucraina, tov. A. I. Kiricenko a spus de la tribuna Congresului al XX-lea al P.C.U.S. că colhozurile și sovhozurile Ucrainei au hotărît să-și îndeplinească în 2-3 ani sarcinile întregului cincinal cu privire la producția animalieră. Acest angajament se bucură de aprobarea unanimă a poporului ucrainian.

În republică, a început lupta pentru înfăptuirea înaintea de termen a sarcinilor trasate de Congresul al XX-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii. Munca de organizare asigură buna desfășurare a pregătirii pentru însemnările de primăvară. Tractorarele și unelele pentru lucrarea solului au fost reparate mai repede și mai bine decît anul trecut. Aproape 1.000 de S.M.T.-uri și 250 de sovhozuri au terminat reparațiile tractoarelor și unelelor-remorcă încă înaintea începerii Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

În anul acesta, agricultorii Ucrainei vor extinde considerabil suprafețele însemnate cu porumb, sfeclă de zahăr, cartofi și alte culturi prețioase. În legătură cu aceasta, s'apoe și mult parcul de semănători și mașini speciale pentru însemnarea și plantarea culturilor prăși care în cuburi așezate în pătrat. Mecanizatorii acordă deosebită atenție pregătirii acestor mașini și le vor repara mai repede și mai bine decît anul trecut.

După cum se știe, șirma de măsurat, folosită mai înainte în însemnarea în cuburi așezate în pătrat, era transportată manual. Această operație ocupa o mulțime de colhoznicii. Mai mult încă, în timp ce colhoznicii mureau șirma de măsurat, agregatul de însemnare stăționa. Toate acestea pricinuiseră prelungirea termenului de însemnare.

Anul acesta se vor folosi pe scară largă dispozitivele pentru mutarea mecanică a șirmei de măsurat. Procedeele acestea sînt propus de comitetul de V. Vorșilov și de S.M.T. Kiricenko, regiunea Harkov și de lucrătorii de la Institutul de cercetări științifice în domeniul mecanizării agriculturii din Ucraina. Experiența anului trecut a arătat că niște dispozitive simple și ieftine fac posibilă reducerea cu cîte 3-5 oameni a personalului de deservire a agregatului și, în același timp, măresc considerabil productivitatea muncii.

Mecanizatorii de la S.M.T. Opoņenskaia, regiunea Poltava și-au luat angajamentul să ridice anul acesta cu 10% norma tractoarelor și cu 15% norma combinelor, să reducă considerabil termenul, să îmbunătățească mai calitatea lucrărilor de însemnare și recoltare și să ajute pe colhoznicii să realizeze cîte 22 chin-tale de cereale boabe la hectar.

Au și fost luate o serie de măsuri pentru a se realiza aceste scopuri. În vederea îndeplinirii acestor angajamente. Pînă la 1 ianuarie, au fost reparate și tractoarele și unelele remorcă. Au fost fixate sarcinile de producție pentru fiecare brigadă și pentru fiecare lucrător cu tractorul. Au fost prevăzute cerințele agro-ehnice și normele pentru consumul de combustibil și piese de rezervă. Lucrătorii din ateliere au pregătit pentru fiecare brigadă „complexe” de ansamble mecanice de rezervă”, au dotat cărucioarele de alimentare cu pompe și furtunuri și au pregătit două ateliere mobile în trei brigăzi, au fost create ateliere mecanice de campanie. Au fost alcătuite grafice și reguli foarte riguroase pentru îngrijirea tehnică a mașinilor.

Colhoznicii acordă deosebită atenție pregătirii semînelor. Semînele bune sînt una din principalele condiții de sporire a recoltelor. Colhozurile și sovhozurile din Ucraina au pregătii muncii din agricultură spun că anul 1956 va fi un an hotărîtor în lupta pentru înfăptuirea cu succes a marelor sarcini ale cincinalului.

În vederea îndeplinirii acestor angajamente. Pînă la 1 ianuarie, au fost reparate și tractoarele și unelele remorcă. Au fost fixate sarcinile de producție pentru fiecare brigadă și pentru fiecare lucrător cu tractorul. Au fost prevăzute cerințele agro-ehnice și normele pentru consumul de combustibil și piese de rezervă. Lucrătorii din ateliere au pregătit pentru fiecare brigadă „complexe” de ansamble mecanice de rezervă”, au dotat cărucioarele de alimentare cu pompe și furtunuri și au pregătii două ateliere mobile în trei brigăzi, au fost create ateliere mecanice de campanie. Au fost alcătuite grafice și reguli foarte riguroase pentru îngrijirea tehnică a mașinilor.

Colhoznicii acordă deosebită atenție pregătirii semînelor. Semînele bune sînt una din principalele condiții de sporire a recoltelor. Colhozurile și sovhozurile din Ucraina au pregătii muncii din agricultură spun că anul 1956 va fi un an hotărîtor în lupta pentru înfăptuirea cu succes a marelor sarcini ale cincinalului.

În vederea îndeplinirii acestor angajamente. Pînă la 1 ianuarie, au fost reparate și tractoarele și unelele remorcă. Au fost fixate sarcinile de producție pentru fiecare brigadă și pentru fiecare lucrător cu tractorul. Au fost prevăzute cerințele agro-ehnice și normele pentru consumul de combustibil și piese de rezervă. Lucrătorii din ateliere au pregătit pentru fiecare brigadă „complexe” de ansamble mecanice de rezervă”, au dotat cărucioarele de alimentare cu pompe și furtunuri și au pregătii două ateliere mobile în trei brigăzi, au fost create ateliere mecanice de campanie. Au fost alcătuite grafice și reguli foarte riguroase pentru îngrijirea tehnică a mașinilor.

Colhoznicii acordă deosebită atenție pregătirii semînelor. Semînele bune sînt una din principalele condiții de sporire a recoltelor. Colhozurile și sovhozurile din Ucraina au pregătii muncii din agricultură spun că anul 1956 va fi un an hotărîtor în lupta pentru înfăptuirea cu succes a marelor sarcini ale cincinalului.

Conferința de presă a delegației femeilor sovietice

Înainte de a părăsi țara noastră, membrele delegației femeilor sovietice, care au participat la sărbătorile Zmei Internaționale a Femeii — A. G. Tukanova, lociitor al ministrului Culturii din R.S.F.S. Rusă, conducătoarea delegației, L. T. Kosmodemienskaia și S.S. Ghilevskaia, membră a Comitetului Antifascist al Femeilor Sovietice — au ținut în ziua de 17 martie a.c. o conferință de presă la sediul Consiliului General A.R.L.U.S. Au fost de față numeroși reprezentanți ai presei române și ai presei străine.

A participat I. S. Ilin, secretar al ambasadei Uniunii Sovietice.

Conferința a fost prezidată de tov. Stela Enescu, care în cuvîntul introductiv a subliniat contribuția pe care această vizită a delegației femeilor din U.R.S.S. a adus-o la întărirea prieteniei romîno-sovietice.

A luat apoi cuvîntul conducătoarea delegației sovietice, Ana Ghendievna Tukanova.

În cele două săptămîni petrecute în Republica Populară Romînă, a spus vorbitoarea, noi am luat cunoștință, în măsura în care ne-a permis timpul, de viața poporului romîn și de realizările lui în construirea socialismului.

Vizitînd diferite întreprinderi am văzut cît de larg se introduce tehnica nouă și metodele înaintate în muncă, cît de mult a progresat industria Romîniei în anii puterii populare, cîtă grijă se manifestă pentru oameni, pentru condițiile lor de muncă și de viață. Am fost foarte impresionată de noua fabrică de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”, întreprindere mare, luminoasă, cu un înalt nivel de mecanizare a proceselor de muncă, cu o cantină bună, cu bibliotecă, club, bază de sport, spital și instituții pentru copii. La Comitetul Poligrafic „Casa Școltei”, cu care poporul romîn se mîndrește pe buna dreptate, am văzut o tehnică poligrafică înaintată.

Vizitînd gospodăria colectivă „Flămura Rosie” am aflat că recolta și veniturile țăranelor din gospodăria colectivă sînt mai mari decît ale țărănilor cu gospodării individuale, am văzut noile construcții ale gospodăriei și vitele proprietate obștească. Ne-am făcut o bună impresie conducătorii gospodăriei colective și ai sfatului popular, oameni energici, competenți, precum și munca culturală care se desfășoară în rîndurile țărănilor.

Am avut prilejul să vizităm mai multe școli și am observat că grija pentru învățămîntul și educația noii generații, pentru pregătirea de cadre calificate necesare industriei și întregii economii naționale, ca și culturii constituie trăsătură caracteristică a noii Romînie democratice.

Pentru noi a fost o bucurie să vedem rolul activ pe care-l joacă femeile romîne în toate domeniile vieții țării. Am cunoscut femei deținînd funcții importante în aparatul de stat, reprezentante ale vieții publice, femei-îngineri, savante, scriitoare, frumusețe din industrie și din agricultură.

În mîinile lor pe care le-am avut cu tineretul din țara noastră — a spus L. T. Kosmodemienskaia — am simțit căldura inimilor acestor tineri, entuziasmul lor. Erau tineri muncitori, inovatori, studenți, militari. Am văzut că în această scurtă perioadă de 11 ani de existență a Romîniei democratice, acest tineret a dobîndit cele mai bune deprinderi ale omului societății socialiste. Sînt comuniste și tineretul din R.P.R., alături de tineretul sovietic, de tineretul din celelalte țări de democrație populară, va cuceri viitorul său fericit, demn de marea epocă a construcției socialismului și comunismului.

S. S. Ghilevskaia a răspuns la întrebările necesare în legătură cu relațiile internaționale ale femeilor sovietice și presa pentru femei.

Declarațiile membrilor delegației sovietice au fost subliniate cu vîi aplauze.

Sfîrsit, tov. Stela Moghioros, director general adjunct al Agenției „Agerpres”, în numele presei, a mulțumit călduros membrilor delegației sovietice pentru cele împărtășite în cadrul conferinței de presă.

În laboratorul colhozului „Molotov” din Ucraina, șefa de laborator Elena Davidova și laboranta Lidia Etin analizează semînele de cereale necesare însemnărilor de primăvară.

În vederea îndeplinirii acestor angajamente. Pînă la 1 ianuarie, au fost reparate și tractoarele și unelele remorcă. Au fost fixate sarcinile de producție pentru fiecare brigadă și pentru fiecare lucrător cu tractorul. Au fost prevăzute cerințele agro-ehnice și normele pentru consumul de combustibil și piese de rezervă. Lucrătorii din ateliere au pregătit pentru fiecare brigadă „complexe” de ansamble mecanice de rezervă”, au dotat cărucioarele de alimentare cu pompe și furtunuri și au pregătii două ateliere mobile în trei brigăzi, au fost create ateliere mecanice de campanie. Au fost alcătuite grafice și reguli foarte riguroase pentru îngrijirea tehnică a mașinilor.

Colhoznicii acordă deosebită atenție pregătirii semînelor. Semînele bune sînt una din principalele condiții de sporire a recoltelor. Colhozurile și sovhozurile din Ucraina au pregătii muncii din agricultură spun că anul 1956 va fi un an hotărîtor în lupta pentru înfăptuirea cu succes a marelor sarcini ale cincinalului.

În vederea îndeplinirii acestor angajamente. Pînă la 1 ianuarie, au fost reparate și tractoarele și unelele remorcă. Au fost fixate sarcinile de producție pentru fiecare brigadă și pentru fiecare lucrător cu tractorul. Au fost prevăzute cerințele agro-ehnice și normele pentru consumul de combustibil și piese de rezervă. Lucrătorii din ateliere au pregătit pentru fiecare brigadă „complexe” de ansamble mecanice de rezervă”, au dotat cărucioarele de alimentare cu pompe și furtunuri și au pregătii două ateliere mobile în trei brigăzi, au fost create ateliere mecanice de campanie. Au fost alcătuite grafice și reguli foarte riguroase pentru îngrijirea tehnică a mașinilor.

Colhoznicii acordă deosebită atenție pregătirii semînelor. Semînele bune sînt una din principalele condiții de sporire a recoltelor. Colhozurile și sovhozurile din Ucraina au pregătii muncii din agricultură spun că anul 1956 va fi un an hotărîtor în lupta pentru înfăptuirea cu succes a marelor sarcini ale cincinalului.

În vederea îndeplinirii acestor angajamente. Pînă la 1 ianuarie, au fost reparate și tractoarele și unelele remorcă. Au fost fixate sarcinile de producție pentru fiecare brigadă și pentru fiecare lucrător cu tractorul. Au fost prevăzute cerințele agro-ehnice și normele pentru consumul de combustibil și piese de rezervă. Lucrătorii din ateliere au pregătit pentru fiecare brigadă „complexe” de ansamble mecanice de rezervă”, au dotat cărucioarele de alimentare cu pompe și furtunuri și au pregătii două ateliere mobile în trei brigăzi, au fost create ateliere mecanice de campanie. Au fost alcătuite grafice și reguli foarte riguroase pentru îngrijirea tehnică a mașinilor.

Colhoznicii acordă deosebită atenție pregătirii semînelor. Semînele bune sînt una din principalele condiții de sporire a recoltelor. Colhozurile și sovhozurile din Ucraina au pregătii muncii din agricultură spun că anul 1956 va fi un an hotărîtor în lupta pentru înfăptuirea cu succes a marelor sarcini ale cincinalului.

În vederea îndeplinirii acestor angajamente. Pînă la 1 ianuarie, au fost reparate și tractoarele și unelele remorcă. Au fost fixate sarcinile de producție pentru fiecare brigadă și pentru fiecare lucrător cu tractorul. Au fost prevăzute cerințele agro-ehnice și normele pentru consumul de combustibil și piese de rezervă. Lucrătorii din ateliere au pregătit pentru fiecare brigadă „complexe” de ansamble mecanice de rezervă”, au dotat cărucioarele de alimentare cu pompe și furtunuri și au pregătii două ateliere mobile în trei brigăzi, au fost create ateliere mecanice de campanie. Au fost alcătuite grafice și reguli foarte riguroase pentru îngrijirea tehnică a mașinilor.

Colhoznicii acordă deosebită atenție pregătirii semînelor. Semînele bune sînt una din principalele condiții de sporire a recoltelor. Colhozurile și sovhozurile din Ucraina au pregătii muncii din agricultură spun că anul 1956 va fi un an hotărîtor în lupta pentru înfăptuirea cu succes a marelor sarcini ale cincinalului.

În vederea îndeplinirii acestor angajamente. Pînă la 1 ianuarie, au fost reparate și tractoarele și unelele remorcă. Au fost fixate sarcinile de producție pentru fiecare brigadă și pentru fiecare lucrător cu tractorul. Au fost prevăzute cerințele agro-ehnice și normele pentru consumul de combustibil și piese de rezervă. Lucrătorii din ateliere au pregătit pentru fiecare brigadă „complexe” de ansamble mecanice de rezervă”, au dotat cărucioarele de alimentare cu pompe și furtunuri și au pregătii două ateliere mobile în trei brigăzi, au fost create ateliere mecanice de campanie. Au fost alcătuite grafice și reguli foarte riguroase pentru îngrijirea tehnică a mașinilor.

Colhoznicii acordă deosebită atenție pregătirii semînelor. Semînele bune sînt una din principalele condiții de sporire a recoltelor. Colhozurile și sovhozurile din Ucraina au pregătii muncii din agricultură spun că anul 1956 va fi un an hotărîtor în lupta pentru înfăptuirea cu succes a marelor sarcini ale cincinalului.

În vederea îndeplinirii acestor angajamente. Pînă la 1 ianuarie, au fost reparate și tractoarele și unelele remorcă. Au fost fixate sarcinile de producție pentru fiecare brigadă și pentru fiecare lucrător cu tractorul. Au fost prevăzute cerințele agro-ehnice și normele pentru consumul de combustibil și piese de rezervă. Lucrătorii din ateliere au pregătit pentru fiecare brigadă „complexe” de ansamble mecanice de rezervă”, au dotat cărucioarele de alimentare cu pompe și furtunuri și au pregătii două ateliere mobile în trei brigăzi, au fost create ateliere mecanice de campanie. Au fost alcătuite grafice și reguli foarte riguroase pentru îngrijirea tehnică a mașinilor.

Colhoznicii acordă deosebită atenție pregătirii semînelor. Semînele bune sînt una din principalele condiții de sporire a recoltelor. Colhozurile și sovhozurile din Ucraina au pregătii muncii din agricultură spun că anul 1956 va fi un an hotărîtor în lupta pentru înfăptuirea cu succes a marelor sarcini ale cincinalului.

În vederea îndeplinirii acestor angajamente. Pînă la 1 ianuarie, au fost reparate și tractoarele și unelele remorcă. Au fost fixate sarcinile de producție pentru fiecare brigadă și pentru fiecare lucrător cu tractorul. Au fost prevăzute cerințele agro-ehnice și normele pentru consumul de combustibil și piese de rezervă. Lucrătorii din ateliere au pregătit pentru fiecare brigadă „complexe” de ansamble mecanice de rezervă”, au dotat cărucioarele de alimentare cu pompe și furtunuri și au pregătii două ateliere mobile în trei brigăzi, au fost create ateliere mecanice de campanie. Au fost alcătuite grafice și reguli foarte riguroase pentru îngrijirea tehnică a mașinilor.

Colhoznicii acordă deosebită atenție pregătirii semînelor. Semînele bune sînt una din principalele condiții de sporire a recoltelor. Colhozurile și sovhozurile din Ucraina au pregătii muncii din agricultură spun că anul 1956 va fi un an hotărîtor în lupta pentru înfăptuirea cu succes a marelor sarcini ale cincinalului.

PUTEREA VIETII

Oaspeții și-au împărțit păreri: unii credeau, alții nu. Discuțiile se purtau pe diferite teme. Unul dintre oaspeții, un om cu niște mustați cărunte, care, după cum am aflat ulterior, cu noștea bine limba surdă, căuta să-l convingă pe interlocutorul său, un vechi meșter de la secția de turbine, explicîndu-i ceva. Meșterul îl întreruse și-i răspunde cu bunăvoință:

— Nu trebuie să mă convingeți atîta, nu văd nimic deosebit în rugămintea d-voastră. O să vă povestesc pe plăcere despre Mihail Nikolaevici. E o viață foarte interesantă și instructivă. Și început, la rîndul său, să povestesc.

În anul 1856 au fost aduși cu forța la Petersburg, țărani obișnuiți din gubernia Vladimir, pentru ce să cor-struiască uzina din cartierul Viborg. Printre ei se afla și un oarecare Mihail Bușnev, Uzina a fost construită și între zidurile ei s-a măcinat viața lui. Mihail a fost unul din primii țărani obișnuiți a căror viață a fost strîngată de una din primele întreprinderi metalurgice ale Rusiei.

Mihail și-a construit de fapt o ocnă de foc, din care nu mai putea scăpa. Din anul 1857, când a intrat în funcțiune uzina, Mihail a devenit laminator și a lucrat 37 ani, pînă la moartea sa. Acesta a fost străbunicul lui Mihail Nikolaevici. După moartea lui Mihail, la laminor a lucrat fiul lui — Ivan Bușnev — înlocușii. El a venit la uzina părintească încă din fragedă copilărie, fapt care a făcut să nu poată rezista mult muncii istovitoare. La o urmat pe tatăl său în mormînt, în floarea vrstei, după ce muncise totuși în uzină 27 de ani. Acesta a fost bunicul lui Mihail Nikolaevici; nepotul își mai amintea de mustățile cărunte și aspre ale bunicului, de părul lui tuns scurt, ca pe-ria.

După lăcătuș, a rămas să lucreze în continuare la uzina fiului lui — strungar Nikolai Bușnev — un om blind și voinic. Acesta era tatăl lui Mihail Nikolaevici. Și el a consacrat uzinei 45 de ani din viața lui. Și așa, peste 100 de ani din viață, familia Bușnevilor a închinat uzinei. Acești ani au constituit moștenirea tînărului Bușnev — Mișenka. Și Mihail Nikolaevici a muncit în uzină peste 32 de ani.

În timpa lui ardea un foc nestînc. Și tocmai aceasta l-a ajutat să descopere încă în copilărie ceea ce constituie principala în viață. Acesta descopere Mișenka a făcut-o într-una din zilele de acces liber la uzină. Există o tradiție ca două zile pe an, primăvara și toamna, familiile muncitorilor să viziteze uzina. În aceste zile, îmbrăcat în hainele și ghețurile noi, cumprădate alături de aceste vizite. Mișenka pășea adîncuri de tatăl său, prin secțiile uzinei. De jur împrejur erau multă lume, uesete. Inerșe secțiile mohorite alăturate, se transformau în aceste zile în locuri animate și pline de larmă.

Tatăl lui lucra la secția pe care toți o denumeau „bombardiera a două”. Acolo l-a dus pe Mișenka, care avea atunci 7 ani.

— Vezi, fiule, așa-l strungul la ca-lucrez — li spusese tatăl său, oprindu-se lângă una din mașini. Lumina abstrăută și tulbură a becului cu gaz, contururile vago ale secțiilor, ale oamenilor care umpleau școlile, vocile iritate, totul părea ceva neobișnuit. Mișenka se simțea parcă transportat într-o altă lume. În sufletul său de copil, s-a trezit ceva nou, mîdref, acul ceva care-l îmbărbăta și care avea să-l hotărască tot cursul vieții. Începînd de atunci, el venea în mod regulat la uzină de două ori pe an, în zilele de acces. Tatăl său i-a arătat unde au lucrat străbunicul și bunicul său. Tînărul Bușnev începu să vină acolo ca un adevărat succesor al acestora. Pe urmă a cunoscut moartea biceului și date din viața uzinei, care i-au plăcut foarte mult. El deveni profesor.

Chemarea muncii nu-l îndrăgnea pacea tatăl său, cultivîndu-l dragostea pătimașă pentru muncă, nu se grăbea tatăl să-l lase să lucreze la strung, deoarece în uzină exploatarea era crîncenă.

Dar veni revoluția și totul fu rezolvat. Orizontul muncii care se deschidea înaintea tînărului Bușnev, era clar, luminos. Viața a prins sufletul tînărului pe aripile ei largi. Acum, acestui suflet tînăr li revenea sarcina să continue istoria Bușnevilor, să slăvească munca și să slăvească viața. Și Mihail Bușnev a înțeles că nu va fi alt de lesne.

El a început să lucreze la uzină ca inginer. Practica o făcea la unchiul său, Egor Melnikov, prieten și învățătorul de muncă al tatălui său. Sute înfrîntă. Dar uzina era o mea — pe veci a mea! Și așa murî dacă uzina nu mi-ar mai aparține. Ce are a face postul?

Cînd au ajuns la secția turbinelor cu aburi, d-l Harley începu să șoptească:

— Fiți cu ochii în patru. Aici au ascuns ei diaoulul lor gazos. Și dl. Harley scose un binoclu. Dar spre surprinderea tuturor, Bușnev se îndreptă direct spre standul unde stăteau pentru experimente „diaoulul gazos”. Era în fond o turbină de gaze cu presiune redusă, ultima mașină din complexul turbinei de gaze fabricate în uzină. Numele acestei mașini nu era cunoscut de nimeni din uzină — pe veci a mea! Și așa murî dacă uzina nu mi-ar mai aparține. Ce are a face postul?

Cînd au ajuns la secția turbinelor cu aburi, d-l Harley începu să șoptească:

— Fiți cu ochii în patru. Aici au ascuns ei diaoulul lor gazos. Și dl. Harley scose un binoclu. Dar spre surprinderea tuturor, Bușnev se îndreptă direct spre standul unde stăteau pentru experimente „diaoulul gazos”. Era în fond o turbină de gaze cu presiune redusă, ultima mașină din complexul turbinei de gaze fabricate în uzină. Numele acestei mașini nu era cunoscut de nimeni din uzină — pe veci a mea! Și așa murî dacă uzina nu mi-ar mai aparține. Ce are a face postul?

Cînd au ajuns la secția turbinelor cu aburi, d-l Harley începu să șoptească:

— Fiți cu ochii în patru. Aici au ascuns ei diaoulul lor gazos. Și dl. Harley scose un binoclu. Dar spre surprinderea tuturor, Bușnev se îndreptă direct spre standul unde stăteau pentru experimente „diaoulul gazos”. Era în fond o turbină de gaze cu presiune redusă, ultima mașină din complexul turbinei de gaze fabricate în uzină. Numele acestei mașini nu era cunoscut de nimeni din uzină — pe veci a mea! Și așa murî dacă uzina nu mi-ar mai aparține. Ce are a face postul?

O URIAȘĂ INSTALAȚIE PENTRU STUDIAREA NUCLEULUI ATOMIC

— In Laboratorul de electrofizică al Academiei de Științe a U. R. S. S. —

Liniștea pădurii de conifere din preajmă nu mai e tulburată de zgomotul obișnuit pe oricare mare șantier. Zăpada proaspătă, orbitor de albă a acuns urmele lucrărilor de construcție și îi se pare că orașului înălțat aici, între pini seculari, scâldat cum e în razele blânde ale soarelui, își trăiește viața din plin. Dar e vorba doar de o impresie preimbinară. Încă n-au plecat de aici toți constructorii, iar în interiorul clădirii brigăzile de montori lucrează mai departe.

În curând, se vor termina toate lucrările de construcție și montaj, iar Laboratorul de electrofizică al Academiei de Științe a U. R. S. S. va avea un utilaj cum nu are încă nici o altă instituție științifică similară din lume. Astfel, aici se vor putea efectua noi cercetări importante privitoare la folosirea energiei atomice în interesul poporului, în interesul statului.

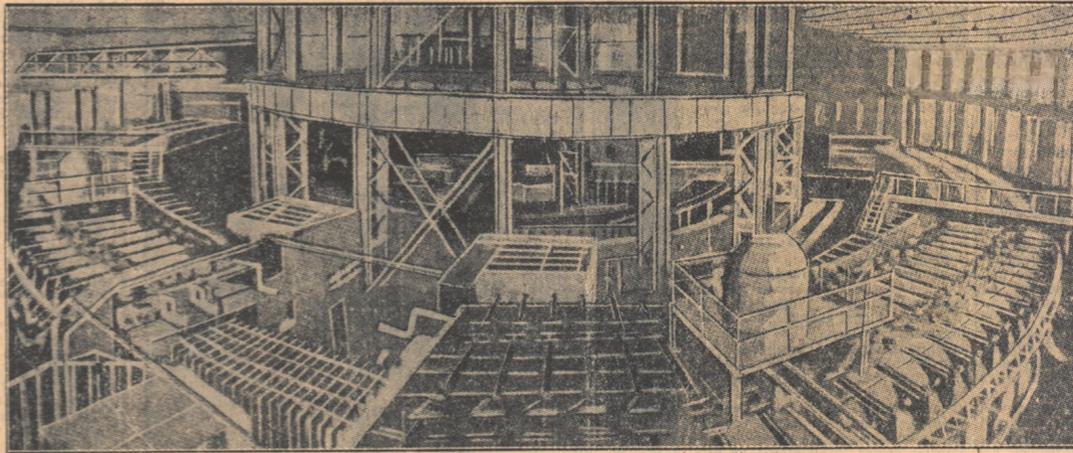
Uniunea Sovietică pășește acum în fruntea altor state, în ce privește folosirea energiei atomice în scopuri pasnice. Alte noi succese vor fi dobândite în această direcție prin înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al XX-lea al P. C. U. S. : construirea în al șaselea cincinal a unor centrale atomice-electrice cu o putere totală de 2-2,5 milioane kilowați, desfășurarea lucrărilor pentru crearea unor instalații atomice de forță pentru transport, extinderea considerabilă a folosirii energiei atomice în industrie, agricultură, medicină și în cercetările științifice.

Partidul Comunist vădește o neobosită grijă pentru punerea energiei nucleare — genială descoperire a secolului al XX-lea — în slujba omu-

lui. Puternica instalație cu care va fi înzestrat Laboratorul de electrofizică al Academiei de Științe a U. R. S. S. este o nouă expresie a acestei griji mărețe.

Lucrătorii Laboratorului ne arată utilajul acesta înfrădător unic, ne împărtășesc planurile lor de viitor, ne vorbesc despre orizonturile nemărginite ce se deschid în fața fizicii.

Știința pătrunde tot mai adânc în tainele structurii materiei, confirmând strălucit, prin genialele sale descoperiri, ceea ce prevăzuse V. I. Lenin încă în 1908: „Distructibilitatea atomului, ineputabilitatea lui, variabilitatea tuturor formelor materiei și ale mișcării ei au fost totdeauna realități materiale, relative, mobile, ele exprimând adevărul minții noastre de cunoașterea materiei. Mîntea omenească a descoperit în natură multe lucruri minunate, și va descoperi și mai multe, mărindu-și astfel puterea asupra naturii...”

În cișcu: Vedere generală a sincrofazonului de 10 miliarde electronvolți de la Laboratorul de electrofizică al Academiei de Științe a U. R. S. S.

celator unic vor uimi chiar pe cei care au văzut uriașele laminoare de la noile uzine metalurgice, sau strugurile caruse gigantice.

Niște trepte de metal duc spre o mică platformă, situată deasupra a grăunțului principal al sincrofazonului. De aici, se deschide o priveliș-

te minunată. Iată, acesta e tabloul zilei de azi a tehnicii atomice!

Creasta de oțel a electromagnetului începe o arenă uriașă. Electromagnetul înelar al instalației cântărește 35.000 tone și are un diametru de aproape 60 m. În interiorul uriașului inel, se văd două șiruri de co-

loane de oțel. Pe lângă rostul de a susține cupola, ele mai au și alte misiuni. Chiar sub tavan sînt fixate pe coloane șinele pe care se mișcă puternicele macarale electrice. E nevoie de macaralele acestea pentru montarea utilajului, unele din piese cântărind zeci de tone.

nevoastră. Prototipul producea un număr de protoni cu o energie de 180 milioane electronvolți.

La tabloul de comandă

— Toate agregatele acceleratoarelor — spune I. V. Ciuvilov, candidatul în științe fizico-matematice — sînt dirijate de la distanță dintr-altă clădire, deoarece oamenii nu au acces în clădirea centrală în timpul funcționării sincrofazonului. Aici se produc radiații primordiale pentru organism. Aparatele de fizică sînt în jurul acceleratorului și în pavilionul experimental vor fi protejate și ele împotriva acțiunii radiațiilor, prin niște pereți groși de beton. Particulele realizate de fizicienii în accelerator pot străbate prin densitatea atmosferei. De aceea, trebuie să luăm măsuri extraordinare pentru protecția oamenilor și aparatului împotriva acțiunii dăunătoare a particulelor accelerate.

Un mare colectiv de ingineri și tehnicieni de la Laboratorul de electrofizică reglează toate ansamblele și acceleratoarele și pregătesc punerea lui în funcțiune. Aici, lucrează specialiști cu experiență, dar și mulți tineri. Tinerii entuziaști își însușesc cu succes tehnica nouă.

La 200 m distanță de clădirea principală, e situat „corpul energetic”. După cum spun colaboratorii Laboratorului, aici e „cervierul” și „inima” acceleratorului. Pentru a se asigura funcționarea neîntreruptă a sincrofazonului, a fost creat un sistem complet de alimentare cu energie electrică, de dirijare și control automat, sistem format din uriași generatori electrice, din puternici redresoare de tipul ignitron, dispozitive electronice etc.

Un coridor larg duce spre sala tabloului principal de comandă al instalației. Deasupra unor tablouri și panouri cu numeroase aparate și semnale ce reflectă regimul de lucru al tuturor mecanismelor instalației, se află o hartă mare. E schema sincrofazonului, cu electromagnetul, camera, inductorul, pompele de vid și celelalte ansamble și mecanisme ale acestuia.

De aici — ne spune interlocutorul nostru — dispunerii de serviciu poate dirija funcționarea întregii instalații.

Colaborarea dintre oamenii de știință și ingineri

Laboratorul de electrofizică cu giganticul său accelerator de particule purtătoare de sarcină, cel mai mare din lume, produce o impresie de neuit. Crearea noului sincrofazon este o remarcabilă realizare a științei și tehnicii sovietice. Conducătorii științifici ai acestei construcții au fost V. I. Veksler, membru corespondent al Academiei de Științe a U. R. S. S., profesor D. V. Efremov și A. L. Minin, membru corespondent al Academiei de Științe a U. R. S. S.

Ne-am adresat profesorului D. V. Efremov cu rugămintea de a vorbi despre etapele principale ale creării acestei mașini unice.

— Atunci când inginerii sovietici — ne spune el — au pornit la realizarea unei clădiri teoretice ale fizicienilor, la transpunerea lor în construcții concrete, practica mondială nu dispunea aproape de nici un fel de experiență în elaborarea unor acceleratori atât de giganti ca acesta. Sarcina creării unui sincrofazon de zeci de miliarde de electronvolți era o serioasă încercare pentru electrotehnicieni, radiotehnicieni și pentru constructorii noștri de mașini. Se poate spune că ei și-au îndeplinit această sarcină.

Profesorul D. V. Efremov a dat ca exemplu o serie de probleme complicate, fără rezolvarea cărora acest accelerator nu putea fi construit. Pentru accelerarea particulelor, era nevoie de o deosebită precizie în montarea mecanică a electromagnetului. O abateră de un singur milimetru a poliilor electromagnetului de 36.000 tone de la poziția proiectată amenința să oprească definitiv funcționarea mașinii.

Electrotehnicienii noștri au izbutit să rezolve integral nu numai această sarcină, ci și multe altele, nu mai puțin complicate. La aceasta, a contribuit dintr-o muncă creatoare a inginerilor constructori. Ingerii au trebuit să presteze o muncă minunată pentru

crearea camerei de vid, a inductorului acceleratorului, precum și pentru elaborarea unor ignitroni puternici pentru circuitele de alimentare a acceleratorului.

La realizarea ideilor constructorilor, un considerabil rol au avut constructorii de mașini și montorii.

Radiotehnicienii au trebuit să elaboreze aparatul electronic de precizie care să dirijeze procesul de accelerare și care să oblige sistemul de înaltă frecvență pentru alimentarea electrozilor acceleratorului să lucreze într-un ritm strict identic cu sistemul de alimentare a electromagnetului și cu cîmpul magnetic al acceleratorului. Mai trebuia elaborat un sistem care să permită să se varieze în limite largi, în câteva secunde, frecvența tensiunii accelerate — de la sute de mii, la zeci de milioane de oscilații pe secundă. Colectivul nostru de radiotehnicieni a îndeplinit cu succes aceste sarcini.

Merită să fie subliniată munca intensă a proiectanților și constructorilor care au participat la elaborarea și construirea clădirilor industriale pentru instalația acceleratorului unică.

— Experiența acumulată — spune în încheiere tov. Efremov — ne îngăduie să trecem acum la elaborarea unor proiecte de acceleratori și mai puternici, care să dea protoni cu o energie de 50 de miliarde electronvolți.

—

Punerea în funcțiune a celui mai mare sincrofazon va constitui un important eveniment în viața științei și tehnicii sovietice. Folosind această instalație, oamenii noștri de știință vor putea rezolva probleme teoretice de complexitate și de înaltă însemnătate pentru folosirea energiei atomice în scopuri pasnice.

A. TRIFONOV

(Din „Pravda”)

Problemele fizicii moderne

— Ce probleme se pot rezolva cu mașina aceasta nouă?

Răspunzînd acestei întrebări, directorul Laboratorului de electrofizică, V. I. Veksler, membru corespondent al Academiei de Științe a U. R. S. S., spune:

— Prin punerea în funcțiune a giganticului accelerator, fizicienii vor primi o nouă unealtă puternică pentru cercetarea forțelor nucleare. Se știe că nucleele tuturor atomilor constau din protoni și neutroni. Protonii sînt particule foarte mici cu sarcină electrică pozitivă, iar neutronii sînt particule fără sarcină. Masele acestor particule sînt aproape identice. Înălunțur nucleului, între protoni și neutroni acționează uriașe forțe de legătură reciprocă, ceea ce face ca nucleul să fie format din particule foarte rezistente.

De mulți ani, fizicienii studiază natura forțelor ce acționează în interiorul nucleelor atomice. Fără îndoială, lucrările lor vor progresa, cînd ei vor avea la îndemînă cea mai puternică „unealtă” atomică, adică acceleratorul care transmiță particulelor viteze foarte mari și, prin urmare, și energie uriașă. Particulele cu astfel de energie vor putea pătrunde adînc în interiorul nucleului și se vor putea a-

propia destul de neutronii și protonii din nucleu. Prin studierea ciocnirilor „frontale” și a acțiunilor reciproce dintre particulele accelerate și protoni și neutroni, se vor putea obține date importante privitoare la natura forțelor nucleare, la existența unor particule necunoscute înainte, la structura protonilor și neutronilor.

Cu cît va fi mai mare energia particulelor care „bombardează” nucleul și cu cît va fi mai mare debitul lor, cu atît vor reuși fizicienii să observe mai des fenomene noi, tînuite pînă acum și să descopere însușirile particulelor care pînă acum fie că erau cercetate în razele cosmice, fie că au rămas cu totul necunoscute de oamenii de știință.

Tocmai de aceea, fizicienii caută să creeze acceleratori de particule purtătoare de sarcină din ce în ce mai puternici. De curînd, în laboratorul de electrofizică al Academiei de Științe a U. R. S. S., a fost construit un accelerator de protoni și neutroni foarte important. S-a reușit înția oară să se demonstreze existența așa numitului antiproton — o particulă cu masă egală cu a protonului, dar care, spre deosebire de proton, are sarcină electrică negativă. Fizicienii au căutat multă vreme asemenea particule în ra-

zele cosmice, dar ele au fost descoperite numai cu ajutorul unui accelerator care da un număr de protoni cu energie de 6 miliarde de electronvolți.

Fără îndoială că natura mai ascunde multe taine. Noi urmărim să obținem cu ajutorul acceleratorului nostru, care e și mai puternic, noi date pe care să le folosim pentru cercetarea și stabilirea naturii și proprietăților particulelor care pînă acum fie că erau cercetate în razele cosmice, fie că au rămas cu totul necunoscute de oamenii de știință.

— Desigur că problema cea mai interesantă și mai importantă pe care ar vrea să o rezolve fizicienii constă în a înțelege care este structura particulelor ce constituie baza nucleului atomic — protonii și neutronii — spune V. I. Veksler. Ne străduim, în primul rînd, să deslușim cum sînt legați de structura protonilor și neutronilor mezonii, hiperonii și alte particule descoperite de curînd, ce forțe acționează între protoni și neutroni și ce condiționează stabilitatea existenței protonilor și neutronilor. Este o sarcină foarte grea și un uriaș cîmp de activitate pentru cercetătorii noștri. Rezolvarea acestei probleme are o importanță deosebită pentru cunoașterea naturii și proprietăților particulelor care pînă acum fie că erau cercetate în razele cosmice, fie că au rămas cu totul necunoscute de oamenii de știință.

Protonii capătă o viteză extraordinară

— Cum va funcționa noul accelerator?

Pentru a răspunde la această întrebare, V. A. Petuhov, doctor în științe fizico-matematice, ne invită în pavilion unde se află inductorul — prima parte a acceleratorului. În spatele unui grilaj de metal, se vede o coloană de portelan, acoperită cu un capac de aluminiu. Lîngă această coloană, se află un tub accelerator de portelan, înconjurat parțial de o spirală uriașă alcătuită din lamelae de aluminiu.

— De aici — ne spune interlocutorul nostru — nucleele atomului de hidrogen își încep drumul lung, sporindu-și treptat viteza.

— De unde vin aceste nuclee?

— La gura tubului accelerator, există un dispozitiv special, sursa de protoni. În acest dispozitiv, se introduce hidrogen gazos dintr-un balon așezat în apropiere. Aici, atomii de hidrogen li se „încălzesc” — cu să zic așa — învelșurile electronice, iar nucleele atomilor — protonii — trec în tubul accelerator. Cînd părăsesc tubul,

acești protoni au o energie de vreo 600-700 mii de electronvolți.

— De ce căștigă protonii asemenea energie?

— Protonii — care sînt particule cu sarcină pozitivă — supunîndu-se legilor cîmpului electric, trec spre partea de tub cu sarcină negativă. Ca urmare a acestei atracții, ei își sporesc viteza și, prin urmare, și energia.

Apoi, protonii trec într-un accelerator linear, care seamănă la exterior cu o sistemă uriașă. Trecînd aci printr-un sistem de electrozi, particulele continuă să acumuleze viteză. La ieșirea din acceleratorul linear, ele atîng o energie de 9.000.000 de electronvolți.

E destul atît, pentru ca procesul de accelerare a protonilor să continue direct în camera uriașului accelerator. Ei sînt „injecționați” aci, fiind trecuți printr-un sistem de magneți speciali și de plăci încălzite electric, ce schimbă direcția particulelor, întorcînd-o cu aproape 90 de grade.

După ce se vor termina lucrările de

montaj, nu se va mai putea privi în interiorul acestei camere. Toate părțile ei componente vor fi înfăptuite strîns într-un cerc uriaș. Acum însă, intrucît montajul n-a fost terminat, se poate vedea interiorul unei secțiuni a acestei camere.

„Un tunel îngust, care se pierde în întuneric. Pe acest drum original, își vor face particulele lungă lor călătorie. În decurs de 3,3 secunde, protonii vor efectua în interiorul acestei camere 4,5 milioane de ture, parcurgînd un drum de două ori și jumătate mai lung decît depărtarea de la Pămînt la Lună.

La fiecare turație, protonii sînt „împinși”, acumulînd o viteză și mai mare. Particulele primesc sporul de energie în două puncte ale camerei, anume acolo unde se află așa numiții electrozi acceleratori. Acestor electrozi, li se aplică tensiune electrică de înaltă frecvență, produsă de niște radiogeneratoare puternice.

În cameră, particulele sînt supuse acțiunii continue a unui puternic cîmp

Raze din adîncurile Universului

Cu ajutorul noii instalații a Laboratorului de electrofizică, se va transmite protonilor — adică nucleelor atomilor de hidrogen — o energie de 10 miliarde de electronvolți. Viteza lor va fi practic egală cu viteza luminii, care, după cum se știe, atinge aproape 300.000 km pe secundă. Cu aceeași uriașă viteză se mișcă și particulele foarte mici de materie din razele cosmice, care ajung pe Pămînt din hăul Universului. De cîteva zeci de ani, savanții fac observații asupra acestor raze, care prezintă mult interes pentru cunoașterea structurii și însușirilor nucleului atomic, pentru precizarea legilor care determină existența de complexe procese nucleare. În razele cosmice, au fost descoperite înția oară pozitronii, mezonii și alte particule materiale inime, care participă activ la procesele nucleare.

Observațiile făcute asupra razelor cosmice au arătat că intensitatea lor

depinde de o serie de factori. Îndeosebi, ea are legătură cu activitatea Soarelui, cu erupțiile unor mase uriașe din substanța lui gazoasă. Astrofizicienii au constatat că în Soare și în alte stele apar condiții care îngăduie ca particulele de materie să capete o energie într-adevăr colosală care se măsoară cu zecile de miliarde de electronvolți.

Particulele acestea, biruind spațiul uriaș, ajung și la noi pe pămînt. De obicei, în fiecare minut pe o centimetru pătrat de suprafață a scoarței pămîntului ajunge în medie o particulă cosmică. Debitul acestei particule este evident insuficient pentru cercetările fizice. Ba mai mult, folosirea razei cosmice pentru cercetări științifice este oarecum eficientă nu numai din pricina intensității lor neînsemnate. Savanții trebuie să aștepte luni în șir pînă cînd în aparatele lor nimeresc chiar particulele care-lnteresesează.

Acceleratori de particule purtătoare de sarcină

— Dar nu s-ar putea oare ajunge la asemenea raze în chip artificial, în condițiile de pe Pămînt?

— Știința contemporană a procedat la rezolvarea acestei sarcini — ne spun lucrătorii Laboratorului. — În ultimii ani, a apărut și s-a dezvoltat o nouă ramură științifică — fizica și tehnica acceleratoarelor de particule încărcate.

Continuînd cercetările marelui savant englez Rutherford, care a pus bazele studiilor reacțiilor nucleare, fizicienii englezi Cockroft și Walton au construit acum un sfer de veac prima instalație cu ajutorul căreia au izbutit să accelereze protoni. Construcția acestui accelerator de particule încărcate era destul de simplă.

Mai tîrziu, acceleratori au devenit mai complecși, au fost perfecționați. Locul tubului accelerator, atît de simplu, a fost luat de generatoarele electrostatice, de acceleratori lineari, de ciclotroni și betatroni. Fiecare treaptă de dezvoltare a acestei tehnici însemna o nouă mărire a energiei particulelor accelerate. Dacă

înția instalație de accelerare a îngăduit să se obțină particule cu energie de vreo milion de electronvolți, încă în anii de dinainte de război, datorită ciclotronilor, energia particulelor accelerate a atins 42-14 milioane de electronvolți.

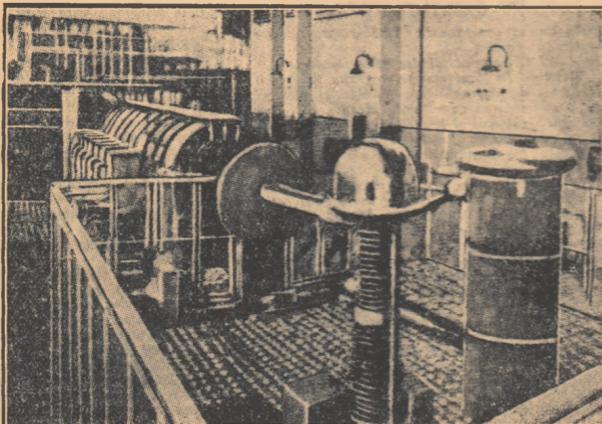
În anul 1944, odată cu descoperirea de către savantul sovietic V. I. Veksler, membru corespondent al Academiei de Științe a U. R. S. S., a așa numitului principiu al autofazării, a început o nouă etapă în dezvoltarea acestei tehnici. Această descoperire a făcut-o independent. În 1945, fizicianul american Mac-Millan. Acceleratorii bazează pe noul principiu — sincrociclotronii și sincrofazonii — permit să se transmită particulelor o energie de sute și mii de milioane de electronvolți.

De exemplu, la Institutul pentru probleme nucleare al Academiei de Științe a U. R. S. S., se fac însemnate cercetări fizice cu ajutorul unui sincrociclotron uriaș, proiectat pentru obținerea de protoni cu o energie de 680 milioane de electronvolți. Dacă

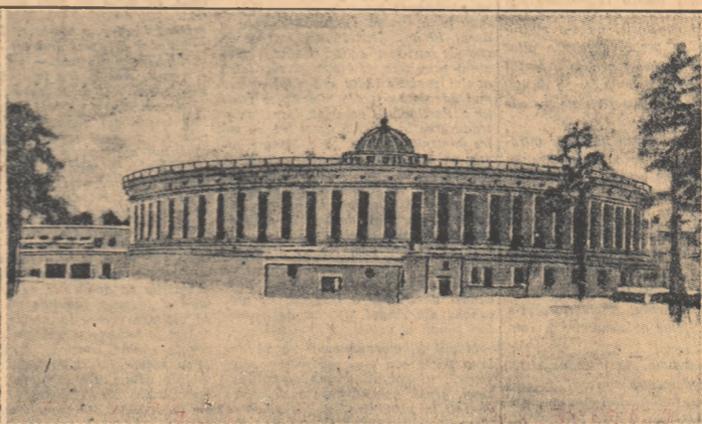
Cel mai mare sincrofazon din lume

„Șoseaua largă duce spre dire mare, încununată de o scundă, în interiorul clădirii, sală rotundă, spațioasă, se

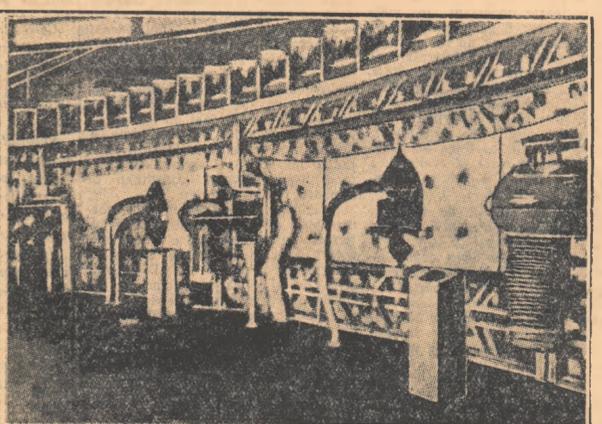
o clădire cupulă înfrumusețată de o soară, în toată frumusețea ei sobră și originală, priveliștea tehnicii moderne. Dimensiunile mărețe ale acestui ac-

Injecorul — prima parte a acceleratorului

Clădirea principală a Laboratorului

O parte a electromagnetului, cu pompe puternice de vid